

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4T/85/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320010658
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milena Jakubíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4320010658.1

Uznesenie

Okresný súd Levice v samosudcom JUDr. Milenou Jakubíkovou v trestnej veci obvineného Y. P. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona dňa 11.08.2020 takto

rozhodol:

Súd podľa § 241 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku s poukazom na § 214 odsek 1 Trestného poriadku p o s t u p u j e vec proti obvinenému Y. P., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom W. č. XX, pre skutok uvedený v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Levice sp.zn. 1Pv 508/19/4402-17 zo dňa 11.06.2020 kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/, písmeno e/ Trestného zákona na skutkovom základe, že

dňa 19.12.2018 v presne nezistenom čase, po návrate z pohrebu svojho otca, v hospodárskej budove na adrese W. č. XX, okres I., napadol svoju matku Z. P., narodenú XX.XX.XXXX, a to tým spôsobom, že ju chytil za oblečenie na hrudi a búchal ju o plechovú skriňu hovoriac, že ju zabije, pretože je vinná za smrť otca a neskôr, asi v mesiaci február roku 2019, ju vo vnútorných priestoroch uvedeného rodinného domu opäť fyzicky napadol, a to tak, že jej dal facku, udieral ju päšťami do hrudníka a do brucha a keď ho chcela kopnúť, chytil jej nohu a sekal po nej, pričom jej povedal, že ju nezabije, ale jej bude lámať ruky a nohy a keď sa jej to zahojí, tak to urobí zas, pokiaľ bude žiť, pričom jej v oboch prípadoch spôsobil na tele modriny nevyžadujúce lekárske ošetrenie a svojím agresívnym správaním u nej vyvolal obavu o život a zdravie,

Okresnému úradu v Leviciach, ktorý by ho mal prejednať ako priestupok .

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Levice podala dňa 12.06.2020 na tunajší súd obžalobu na obvineného Y. P. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/, písmeno e/ Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto uznesenia.

Podľa § 241 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s výnimkou obzvlášť závažného zločinu, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hornou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu postúpi vec inému orgánu, ak sú tu okolnosti uvedené v § 214 odsek 1.

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Samosudca preskúmal obžalobu, vyšetrovací spis týkajúci sa veci podľa § 350 Trestného poriadku a zistil nasledovné :

Uznesením povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ Levice, odboru poriadkovej polície, Obvodné oddelenie PZ Želiezovce zo dňa 21.10.2019 pod ČVS: ORP-793/ZE-LV-2019 bolo podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156

odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona. Uznesením povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ Levice, odboru poriadkovej polície, Obvodné oddelenie PZ Želiezovce zo dňa 21.10.2019 pod ČVS: ORP-793/ZE-LV-2019 zo dňa 19.11.2019 bolo podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku trestná vec postúpená na odbor všeobecnej vnútornej správy Okresnému úradu v Leviciach na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu lebo výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale i de o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/, e/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Levice uznesením č. 1Pv 508/19/4402-3 zo dňa .9.12.2019 zrušila uznesenie povereného príslušníka PZ sp.zn. ORP-793/ZE-LV-2019 zo dňa 19.11.2019, pretože bolo nezákonné a neopodstatnené.

Uznesením povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ Levice, odboru poriadkovej polície, Obvodné oddelenie PZ Želiezovce zo dňa 05.02.2020 pod ČVS: ORP-793/ZE-LV-2019 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie Y. P. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona, ktoré bolo obvinenému doručené dňa 6.2.2020 a voči ktorému podal sťažnosť prostredníctvom zvoleného obhajcu. Uznesením č. 1Pv 508/19/4402-12 zo dňa 03.03.2020 prokurátorka sťažnosť obvineného zamietla. Dňa 12.05.2020 bol obvinený podľa § 206 ods. 6 Tr. poriadku upozornený na zmenu právnej kvalifikácie skutku tak, že tento bude posudzovaný ako prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona.

Obvinený Y. P. do zápisnice pri výsluchu pred policajtom dňa 12.05.2020 vo svojej výpovedi uviedol, že svojej matky sa po smrti jeho otca nedotkol a matka si to všetko vymyslela. Priznal, že matke škaredo vynadal, ale nevyhrážal sa jej smrťou, povedal jej len pravdu, že zapríčinila smrť jeho otca. Prítomná bola aj jeho sestra Z., ktorá potvrdila, že sa matky nedotkol. Tiež nevie nič o tvrdení jeho matky, čo sa malo stať vo februári. Matky sa vôbec nedotkol, ignoroval ju, keď prišla do ich domu. K nahrávke, ktorú vyhotovila jeho neter uviedol, že nemal vedomosť o nahrávaní, nedal jej na to súhlas a považuje ju za nezákonnú. Matke sa nevyhrážal, ani jej neublížil na zdraví a pýta sa, prečo nebola na ošetrovaní a čakala tak dlho. Obvinený sa vyjadril aj k vzťahom medzi ním, matkou a mladšou sestrou. Vzťah s matkou bol zlý už za života jeho otca a po jeho smrti sa ešte viac zhoršil, vôbec spolu nekomunikujú a po dedičskom konaní sa vzťahy medzi ním, matkou a mladšou sestrou ešte vyostřili kvôli nehnuteľnosti, ktorá je predmetom dedičstva.

Poškodená - svedkyňa Z. P.ová bola vypočutá na videozáznam a uviedla, že v decembri po pohrebe jej muža išla do ich domu, prišiel tam obvinený a začal jej nadávať, vyhrážať sa zabitím, zničením, chytil ju za hruď a buchol o skriňu. Prítomná bola aj dcéra Z. U., ktorá však nezasiahla a potom odišli preč. Ona tam ostala ešte asi dva dni, bola na tom psychicky zle, a tak išla k dcére, ktorej večer zavolała. Koncom januára alebo začiatkom februára išla späť do domu s tým, že tam bude bývať, nakoľko tam mala hydinu. Večer prišiel obvinený, napadol ju, začal ju búchať po nohách, dal jej facku a ako sedela v kresle, chcela ho kopnúť nohou, ale ho nezasiahla. Nadával jej, že ju zničí, že ju nezabije, ako to sľúbil po pohrebe, ale jej ruky, nohy doláme a keď sa jej to zahojí, tak znovu až kým bude žiť. Dal jej facku, búchal ju po nohách, celé nohy mala modré, buchol ju aj po hrudi, opľul ju. Keď odišiel zavolała dcére čo sa stalo, ale nechcela, aby dcéra prišla za ňou. Na druhý deň ukazovala poštarke čo jej spravil. Nechcela ho udať, lebo je to jej syn. Na lekárskom ošetrovaní nebola. Od februára sa so synom nestretli, až na súdnom pojednávaní, ale ani tam sa nebavili. Od vtedy sa bojí, má strach, že ju náhodou chytlí. Keď ju napadol a vyhrážal sa prvý krát, tak to nebrala až tak, vážne, lebo bol nervózny po pohrebe, ale keď ju napadol druhý krát, tak sa zľakla, že sa jej naozaj vyhráža, že jej bude ruky, nohy lámať kým bude žiť.

Svedkyňa Z. U., sestra obvineného vo svojej výpovedi uviedla, že jej brat sa matky nedotkol ani po smrti ich otca, ani nikdy inokedy. Bola prítomná pri hádke po smrti ich otca, ktorý zomrel 12.12.2018, ku ktorej došlo asi týždeň alebo dva po jeho smrti v hospodárskej budove, kde brat matke škaredo vynadal, ale sa jej ani nedotkol. Vynadal je do špín, že zapríčinila smrť ich otca. Určite sa jej nevyhrážal smrťou. Nevie o tom, že mal matku napadnúť. Medzi ňou a matkou sú zlé vzťahy, od smrti otca sa nevideli, nekontaktujú sa, taktiež ani so sestrou H.. Príčinou zlých vzťahov je smrť ich otca a problémy, ktoré vznikli v súvislosti s majetkom, pretože jej matka a sestra chceli po pohrebe predať dom, s čím ona s bratom nesúhlasia. Svedkyňa T. U. neter obvineného vo svojej výpovedi uviedla, že nebola doma v čase, keď sa mal obvinený vyhrážať starkej a dozvedela sa o tom v práci. Matka jej k tomu nič nepovedala. O napadnutí

vo februári sa dozvedela až na polícii. Má vedomosť o tom, že medzi jej matkou a starou matkou po smrti jej dedka došlo k hádke, stará matka vždy začínala nejaké hádky.

Svedok T. W. uviedol, že bol so svojou priateľkou T. V. v W. pozrieť dom a išla tam urobiť nejaké fotky a video. Prišiel tam jej strýko Jožino, rozprávali sa a priateľka mala zapnuté nahrávanie, na čo ho neupozornila. On tam povedal, že svoju matku prefackal a kedy tam nebola jeho sestra, tak by jej osekal všetky končatiny a vypitval ju. Malo sa to stať na druhý deň po smrti jeho otca. O iných napadnutiach nevie a zranenia na babke nevidel.

Svedkyňa T. V., neter obvineného a vnučka poškodenej uviedla, že Y. P. napadol svoju matku po pohrebe dedka, ktorý zomrel 12. decembra a keď babka prišla k nim, mala modriny na rukách, nohách a hrudi. Potom bývala u nich a niekedy v januári išla späť do W., vtedy ju mal zbiť vo večerných hodinách. Na druhý deň sa vrátila k nim a mala modrinu na ústach. V lete išla do W. pozrieť dom, fotila si ho, vyhotovovala video, aby ho vedela ukázať matke a prišiel tam strýko Y., na video sa priznal, že zničil dom a ublížil babke. Nepriznala samu, že si ho nahráva. V súčasnej dobe prebieha spor medzi jej matkou, babkou a Y. om sa staršou sestrou Z. o majetok, o poškodený dom.

Svedkyňa H. V., sestra obvineného a dcéra poškodenej uviedla, že ku skutku sa nevie vyjadriť, nakoľko jej matka bola v W. sama a keď sa po pohrebe ich otca vrátila do W. a tam ju mal napadnúť brat. Malo to byť vonku na dvore pod prístreškom, kde ju mal sotiť o skriňu, vyhrážať sa jej smrťou. Mala ho v tom zastaviť sestra Z. . Matka jej o tom povedala až na druhý deň a navrhla jej, aby s nim presťahovala, čo odmietla a tiež odmietla podať trestné oznámenie na syna. V mesiaci január sa vrátila do W. a asi po dvoch dňoch jej matka povedala, že ju brat zbil, fackal ju, škaredo jej nadával a povedal, že ju nezabije, ale jej ruka a nohy poláme, nechá ju tak, a keď sa jej to zahojí, urobí to znova. Na matke videla modriny na rukách, na prsiach a na nohách a po druhej návšteve v W. mala rozbitú peru. Na ošetrení nebola. Trestné oznámenie sa rozhodla podať až po nahrávke, kde brat povedal čo spravil a spraví. Medzi ňou, jej matkou a Y. om P. m prebieha spor o dom, ktorý je predmetom dedičského konania.

Svedkyňa W. U. uviedla, že pracuje ako poštová doručovateľka pre obec W. a U. a odmietla sa vyjadriť ku skutku, pretože tú ženu už dlho nevidela a nič nevie.

Zo správy Obce W. vyplýva, že obv. Y. P. má trvalý pobyt v obci W. č. XX, je rozvedený, žije vo vlastnom rodinnom dome a nie je známe či bol v minulosti prejednávaný komisiou ochrany verejného poriadku. Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR má za obdobie od 28.08.2015 do 12.5.2020 evidovaných 10 záznamov za priestupky na úseku dopravy a jedenkrát bol postihnutý pokutou za priestupok proti občianskemu spolunaživaní podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 23.01.2017 voči Q. P.ovej urážlivou SMS správou. V registri trestov má jeden záznam, avšak sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Súčasťou spisového materiálu je 1 ks CD nosiča, ktorý predložila poškodená Z. P.vá s videozáznamom, ktorý vyhotovila jej vnučka a neter obvineného T. V. . Súd skúmal, či je takýto dôkaz z hľadiska zákonnosti spôsobu jeho získania spôsobilý plniť funkciu dôkazu, ako to predpokladá ustanovenie § 119 ods. 2 Tr. por. Preštudovaním spisového materiálu súd zistil, že svedkyňa T. V. pri stretnutí s obvineným nezisteného dňa vyhotovila nahrávku ich spoločného rozhovoru, ktorý je na CD nosiči, ktorý odovzdala polícii poškodená. Z okolností získania predmetného dôkazu je zrejme, že T. V. si vyhotovovala video z rodinného domu a následne si bez súhlasu obvineného, nahrávala rozhovor s ním, a ktorého sa podľa jej vyjadrenia otázkami snažila priviesť k tomu, aby sa priznal k napadnutiu poškodenej a k zničeniu domu. Podľa názoru súdu je zásadne neprípustné, aby si súkromná osoba utajeným spôsobom nahrávala hlasový prejav iného cielene iba za tým účelom, aby ho mohla v budúcnosti použiť ako dôkaz v trestnom konaní a navyše ak malo ísť o priznanie obvineného k páchaniu trestnej činnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti, za ktorých bol uvedený dôkaz získaný súd konštatuje, že sa jedná o dôkaz, ktorý nebol získaný zákonným spôsobom. Podľa § 119 ods. 2 Tr. por., za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, teda len to, čo bolo získané zákonným spôsobom, t. j. v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, prípadne podľa osobitného zákona (napríklad zákon o policajnom zbore, zákon č. 163/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov, Občianskeho zákonníka/. Ak bol dôkaz získaný v rozpore s Trestným poriadkom, či v rozpore s osobitným zákonom, nemôže slúžiť ako dôkaz v trestnom konaní a nemôže ani prispieť na náležité objasnenie veci. Súkromná nahrávka, vyhotovená bez súhlasu osoby, ktorej sa týka je dôkaz zaťažený porušením práv dotknutej osoby, ktoré sú chránené zákonmi /napr. Občianskym zákonníkom /, ako aj Ústavou SR a medzinárodných dohovorov -Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd . Vykonanie nezákonného dôkazu, jeho riadne hodnotenie v procesnom štádiu dokazovania a na jeho základe vyvodzovanie záverov relevantných pre rozhodnutie súdu nie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. V danom prípade bola súkromná nahrávka vyhotovená

alebo získaná v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, keďže si svedkyňa T. V. nahrála rozhovor osobnej povahy s obvineným bez jeho vedomia, jeho vyhotovením došlo k porušeniu práva na súkromie obžalovaného, chráneného najmä ust. § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je dôkazom nezákonným a preto súd na uvedený dôkaz neprihliadol. Keďže malo ísť o dôkaz, ktorý mal preukazovať vinu obvineného tak, že sa mal priznať k trestnej činnosti, by podľa názoru súdu uvedeným nezákonným dôkazom došlo aj k porušeniu práv obvineného vyplývajúcich z ustanovenia § 121 ods. 2 Tr.p poriadku, podľa ktorého obvineného nemožno k priznaniu nútiť.

Prečinu nebezpečného vyhrážania sa podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona dopustí ten kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba a podľa § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie osoba vyššieho veku.

Podľa § 127 odsek 3 Trestného zákona osobou vyššieho veku sa na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

Podľa § 10 odsek 1 Trestného zákona prečin je

a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo

b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 10 odsek 2 nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zák. č. 372/1990 Zb.z. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmom na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Súd v danom prípade skúmal či boli naplnené formálne znaky trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Tr. zákona alebo priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zák.č. 372/1990 Zb.z. s poukazom na ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. Pri posudzovaní materiálneho korektívu je potrebné zväžiť okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, jeho intenzitu, priebeh, spôsob konania, pohnútku konania páchatel'a, následky.

V danom prípade obvinený Y. P. svojím konaním po formálnej stránke naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Tr. zák., najmä s poukazom na výpoveď poškodenej Z. P.vej, matky obvineného, ktorá je v zmysle ustanovení Trestného zákona vo vzťahu k obvinenému chránenou osobou - blízkou osobou a tiež osobou vyššieho veku, a ktorá uviedla, že ju mal obvinený fyzicky napadnúť a vyhrážať sa jej smrťou alebo inou ťažkou ujmom na zdraví, a ktorej vyjadrenia nepriamo potvrdila svedkyňa H. V., ktorá však nebola prítomná a uvedené sa dozvedela len od svojej matky, ktorá jej telefonovala a následne ju navštívila, resp. sa to dozvedela z nahrávky, ktorú vyhotovila jej dcéra T. V.. Skutok sa mal stať v decembri roku 2018 a vo februári 2019, pričom ako vyplynulo zo spisového materiálu poškodená podala trestné oznámenie na obvineného až dňa 04.10.2019 potom, ako si jej vnučka T. V. vyhotovila videonahrávku poškodeného (bez jeho súhlasu), ktorú jej poskytla a kedy poškodená vyjadrila obavy o svoj život a zdravie z možného konania obvineného. Ďalší svedkovia, ktorí boli doposiaľ vo veci vypočutí nepotvrdili, že sa obvinený mal poškodenej vyhrážať zabitím alebo inou ťažkou ujmom, pretože neboli prítomní a svedkyňa Z. U. dokonca poprela, že sa obvinený ich matke vyhrážal alebo ju napadol, len jej „škaredo“ vynadal.

Keďže obvinený mal svojím konaním naplniť znaky prečinu, súd sa zaoberal aj materiálным korektívom s poukazom na ust. § 10 ods.2 Trestného zákona.

Súd posúdil kritériá uvedené v § 10 ods. 2 Trestného zákona a to najmä spôsob spáchania činu a okolnosti, za ktorých bol spáchaný, ako aj časový odstup, kedy malo ku konaniu dôjsť a podanie trestného oznámenia, následok, pohnútku - obvinený sa vyhrážal poškodenej po pohrebe ich otca, ktorý si vzal život, čo obvinený znášal veľmi ťažko a dôvod, prečo to otec urobil, dával za vinu svojej matke - poškodenej Z. P.vej, čiže konanie sa dopustil v emočnom rozporení v dôsledku smrti otca a tiež následnom majetkovom spore o dom, ktorý je predmetom dedičstva po otcovi. Súd prihliadol aj na skutočnosť, že obvinený sa mal matke vyhrážať, resp. ju aj fyzicky napadnúť, čo však objektívne nebolo preukázané, v decembri 2018 a následne vo februári 2019, teda už medzi týmito dvoma skutkami uplynuli cca 2 mesiace, pričom medzi tým, k žiadnemu obdobnému konaniu zo strany obvineného nedošlo a poškodená podala trestné oznámenie na obvineného v októbri 2019, teda s odstupom času takmer 8

mesiacov, pričom od posledného útoku sa s obvineným ani nestretli, nevyhľadával ju a teda obvinený sa voči nej nedopustil žiadneho násilného protiprávneho konania, ktoré by malo u poškodenej vyvolať obavy o život alebo zdravie a tieto obvinená prejavila až po vypočutí videonahrávky vyhotovenej jej vnučkou. Súd prihliadol aj na následok konania obvineného.

Súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že konanie obvineného nenaplnilo intenzitu trestného činu. Pre kvalifikované konanie obvineného nesvedčí ani závažnosť jeho konania ako to má na mysli ust. § 10 ods. 2 Trestného zákona. Prihliadnuc na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti prípadu, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia ako aj pohnútku a dospel k záveru, že prečin má len formálne znaky žalovanej skutkovej podstaty, avšak závažnosť je nepatrná a teda konanie je možné posudzovať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb.

Súd zároveň poukazuje aj na skutočnosť, že trestnú represiu je potrebné chápať ako „ultima ratio“ a orgány činné v trestnom konaní a sudy by mali dať prednosť uplatňovaniu mimotrestnej zodpovednosti pred postihom podľa predpisov trestného práva. Princíp „ultima ratio“ má funkciu subsidiárnu, ktorá spočíva v tom, že právne predpisy z oblasti trestného práva majú byť používané len vtedy, ak použitie iných prostriedkov právneho poriadku neprichádza do úvahy alebo ich použitie je zjavne neúčelné.

S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že závažnosť činu, ktorého sa dopustil obvinený je nepatrná a teda nejde o trestný čin a vec postúpil Okresnému úradu Levice, ktorý by mal prejednať ako priestupok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor a obvinený podať sťažnosť do 3 pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp.zn. 4T 85/2020
Sťažnosť má odkladný účinok.